

CORONACACTUM

Digitale nieuwsbrief van de afdeling Nijmegen van
Succulenta

Jaargang 5 nummer 6, juni 2020

Hangcactussen van Threes Geelen

SAMENSTELLING BESTUUR VAN DE AFDELING NIJMEGEN

Theo Heijnsdijk
voorzitter 0487 – 542704
th.heijnsdijk@gmail.com

Johanna Jongekrijg
penningmeester 0485 - 880300
jjongekrijg@ziggo.nl

Riet Maessen
secretaris 024 – 3440425
rietmaessen@xs4all.nl

BIBLIOTHECARIS

Lieda Dekker 0487 – 561803
liedadekker@icloud.com

REDACTIE NOVIOCACTUM

Theo Heijnsdijk 0487 – 542704
th.heijnsdijk@gmail.com

Contributie: € 15,- per jaar.
gironummer NL12ABNA0805932216 tnv J. Jongekrijg en/of T.
Heijnsdijk.

Bijeenkomsten:
Elke eerste dinsdag van de maand bij HELICON opleidingen,
Marga Klompélaan 37, 6532 SB, Nijmegen. Aanvang 19.30
precies.

Afdeling
Nijmegen

succulenta

Koninklijke Nederlandse vereniging van liefhebbers
van cactussen en andere vetplanten

UITNODIGING

Op zaterdag 23 mei zou ons 'dagje uit' geweest zijn. Op 2 juni het 'kasbezoek' bij Johanna. En op zondag 21 juni onze 'Bijzondere Plantenmarkt'.

Door de coronamaatregelen kon/kan dit alles niet doorgaan.

Maar er is licht aan het eind van de tunnel. Op dinsdag 7 juli kan het kasbezoek bij Ludwig (mits verantwoord met de kennis van dan) gewoon doorgaan. Zijn accommodatie is voldoende ruim om aan de anderhalvemetermaatregel te voldoen. Een probleem is er misschien wel voor het samen reizen van meerdere leden in één auto. We laten het aan onze leden zelf over om te beslissen of ze met elkaar willen reizen, of op eigen gelegenheid gaan of afzien van de reis. Volgens de informatie op rijksoverheid.nl kan je een boete krijgen als met 3 of meer mensen bij elkaar in een auto zit en niet tot hetzelfde huishouden behoort.

Het lijkt ons wel goed om ruim vooraf aan Ludwig te laten weten of je komt.

Dagje uit op 20 juni?

Op zondag 21 juni zou dus onze plantenmarkt plaatsgevonden hebben.

Nu de maatregelen iets versoepeld zijn leek het ons wel een idee om in het betreffende weekend ons dagje uit in aangepaste vorm te laten plaatsvinden. Naar Rikus van Veldhuizen kunnen we niet, want zijn liefhebberskas is niet geschikt voor de anderhalve meter. We kunnen wel naar Gerrit Melissen. Zijn kas in Utrecht is zeer ruim. En hij heeft heel veel planten te koop. Zeker nu alle markten niet doorgedaan zijn.

De derde van de oorspronkelijke bestemmingen, de Botanische Tuin Zuidas in Amsterdam is nog steeds gesloten. Maar de Hortus Botanicus aan de Plantage Middenlaan is vanaf 1 juni weer open. Maar er moet wel gereserveerd worden. En er is een tijdslot van 30 minuten voor de aankomsttijd. Eenmaal binnen is er geen tijdsbeperking.

Graag hoor ik zo spoedig mogelijk van jullie

1 Of je op 20 juni naar Gerrit gaat. (in de ochtend, tijd nader te bepalen)

2 Of je naar de Hortus wilt. Als de Botanische Tuin Zuidas weer open is kunnen we alsnog besluiten daar heen te gaan in plaats van naar de Hortus Botanicus.

Voor beide geldt: vervoer moet je wel zelf regelen/afspreken.

Met name voor punt 2 is er haast geboden. Het kan zijn dat de reserveringen snel gaan en dat de tuin al 'vol' is op het gewenste tijdstip.

Dus laat snel weten of je van de partij bent op 20 juni.

Theo

Aspecten van onze (cactus)hobby

Op de voorkant van het vorige nummer stond een foto van een zaaibak van Ludwig. Er hoorde ook een verhaal bij, geschreven na het verzoek van Riet aan alle afdelingsleden. Maar Ludwig was vergeten dit verhaal mee te sturen. Hieronder alsnog de tekst met nog een keer de foto.

Op de niet doorgegangene clubavond van mei had ik willen discussiëren over verschillende zaken die zich voordoen bij onze hobby. Dan nu maar op verzoek wat op papier. Ik beperk me tot mijn ervaring met cactussen.

Afgezien van vermeerdering door stekken en kunstmatige technieken zoals meristeemcultuur zal elke cactusplant uit een zaaide ontstaan en uiteindelijk al dan niet op een natuurlijke wijze doodgaan.

Het meest fascinerende gedeelte uit deze levenscyclus vind ik het zaaien. Op de afbeelding zie je een zaaibak van dit jaar, ongeveer

drie weken na het uitzaaien. Niet slecht, vind ik zelf. Wat zijn de stappen vooraf om tot dit resultaat te komen.

1. Het zaad

Het zaad dient kiemkrachtig en schoon te zijn. Bij aankoop van zaad is de kiemkracht altijd een onzekere factor. Is het zaad vooraf goed bewaard, niet te oud, geen 'loze' zaden ertussen en heeft de leverancier het kiemingspercentage gecontroleerd? Met vallen en opstaan kom je erachter wie goed zaad levert. Naast de kiemkracht moeten de zaden ook schoon zijn. Velen denken dat als de zaadkorreltjes niet aan elkaar plakken het wel in orde is. Toch kunnen ook hier nog resten vanuit de vrucht aan het zaad vastzitten. Al deze ongerechtigheden kunnen problemen (schimmel, omvallen van de zaailingen) veroorzaken bij het kiemen van het zaadje en het opgroeien van het tere zaailingetje. Waar men onzeker is, kan men het beste de zaden wassen. Ik doe dat met koud water met wat afwasmiddel erin. Enige tijd laten staan, af en toe de zaden wat wrijven, dan het water afgieten en de zaden op bijvoorbeeld keukenpapier laten drogen. Dan nogmaals de zaden wrijven (doe ik meestal in mijn handpalm) en uitblazen.

2. Het zaaimedium

Hierover zijn en worden vele pagina's volgeschreven, zo ook in Succulenta. Blader door onze Gids tot het verzorgen van cactussen en andere vetplanten en ons aller Succulenta en u kunt vele goede tips opdoen. Belangrijk is dat het piepkleine worteltje van het kiemplantje houvast kan vinden in het substraat.

Zelf zaai ik thans – na veel vallen en opstaan – op een mengsel van uitgezeefde tuinturf en turfstrooisel. Hieraan voeg ik een fungicide toe en voeding, want als het zaadje gekiemd is moet het wel voedingsstoffen hebben.

3. Het zaaien

Potjes – of zoals bij mij een stekplaat met 144 gaten - worden gevuld met dit turfmengsel, stevig aangedrukt, vlakgemaakt en daarop worden de zaden uitgestrooid. En eveneens wat aangedrukt. Het geheel wordt niet afgedekt met grind of iets dergelijks. Het potje vol laten zuigen met water, nog wat besproeien met een fungicide en dan in een bak gezet met een klein laagje water. De bak wordt afgesloten met doorzichtig plastic. Gedurende twee weken staat de bak dan in huis bij een temperatuur van overdag 19-20 °C onder tl-verlichting die aan is van ca. 7 uur 's morgens tot 7 uur 's avonds. Het is opvallend hoeveel soorten er kiemen in deze twee weken.

4. Het vervolg

Na die twee weken wordt het plastic geopend en gekeken of er toch nog schimmelvorming heeft plaatsgehad en of er nog genoeg water in de bak staat. Eventuele schimmelvorming wordt behandeld met een fungicide en de bak wordt weer afgesloten. Nu gaat de bak naar mijn kas op een lichte plek maar niet in de volle zon. Temperaturen kunnen stijgen tot rond de 30 °C. Je ziet duidelijk dat dan nog verschillende soorten gaan kiemen.

In deze tijd ontstaan ook de doortjes.

Na twee tot drie weken verwijder ik het plastic en wordt de bak open, maar wel met los plastic erboven om grote uitdroging tegen te gaan, weggezet.

Hoe het verder gaat, een volgende keer.

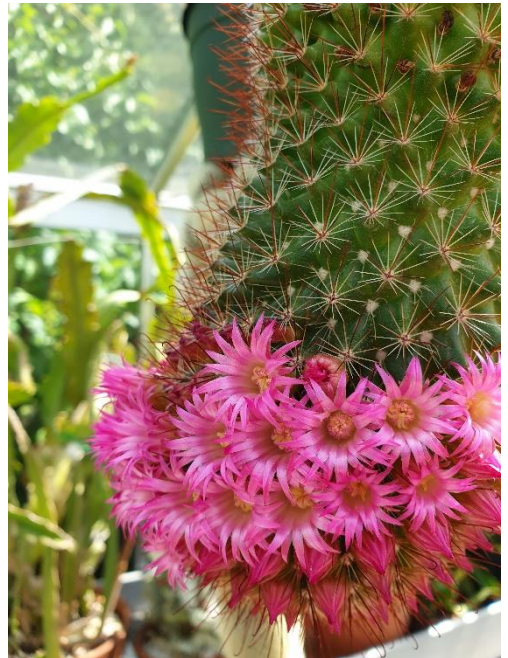
Ludwig

HANGCACTUSEN

Kennen jullie dat ook? Dat je een cactus hebt die niet rechtop wil blijven staan als hij groter wordt? Heel vervelend, want mijn collectie moet elk jaar naar de winterstalling op zolder, dan is zo'n ding niet te hanteren. Mijn theorie is dat dat soort cactussen in de natuur van berghellingen af groeien, maar of dat klopt hoor ik graag van iemand die er verstand van heeft!

Ik ben daarom gaan experimenteren met het omgekeerd ophangen van deze cactussen, en dat blijkt wonderwel te werken. Kennelijk is de apicale dominantie bij deze cactussen niet groot. Bijgaand foto's van twee exemplaren die goed groeien en ook nog geweldig bloeien! Het leek me wel aardig om deze met jullie te delen.

Hartelijke groet, Threes Geelen

BERICHT VAN LIEDA

Hallo allemaal

Na een paar drukke weken ivm de verhuizing van mijn zus, kan ik weer lekker genieten van mijn tuin en mijn kas met mijn mooie planten.

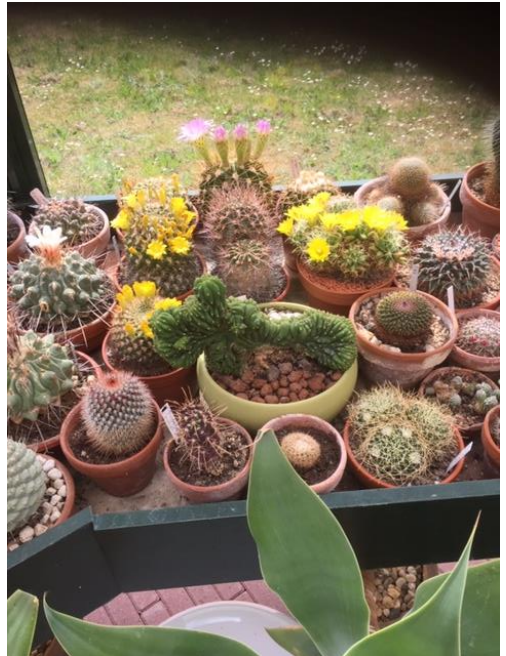
Er bloeit weer van alles. De Echinopsis met vijf bloemen, de gymnocalyciums bloeien en daar zit nog meer aan te komen. Dat zie ik aan alle knoppen die er zitten. De weingartia heeft ook zo mooi gebloeid en de mammillaria's. Ik hoop op vijf bloemen van de koningin van de nacht. Verder bloeit de oude plant van Jan Peerenboom ook weer.

En ook nog een oude plant van Dhr. Schraets uit Limburg.

Op de laatste foto een cadeautje, gekregen voor verzorging in de winter van de geranium van een vriendin.

Ik hoop hiermee een kleine bijdrage te leveren aan de oproep.

Groeten van mij 🌵

De oude plant van Jan Peerenboom

Plant van Jack Schraets

Gekregen voor de verzorging in de winter van de geranium van een vriendin.

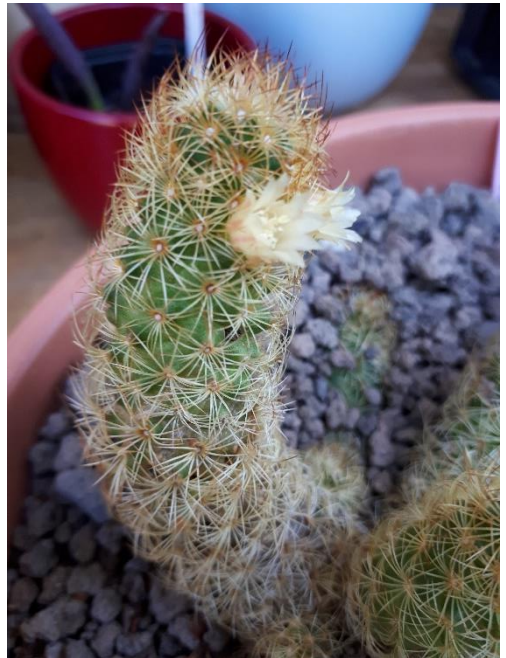
BERICHT VAN JAN BRAKS

Hierbij een paar foto's van bloeiers in mijn tuin: *Euphorbia polygona* (gekocht onder de naam *E. horrida*, maar dat moet, denk ik, *E. polygona* zijn). En *Mammillaria elongata*.

Verder alles goed hier. Hopelijk kunnen we snel weer bij elkaar komen.

Alle goeds toegewenst,

Jan Braks

Coronatijd

In de NRC van donderdag 28 mei las ik op de achterpagina een verhaal over “krijten” en stoeponkruid. De schrijver herontdekt samen met alle kinderen stoepkrijt. In het kort komt het erop neer dat kinderen, nu ze meer buitenspelen, weer veel meer stoepkrijten.

De schrijver daarentegen gebruikt het krijten om bij “onkruiden” die hij op de stoep tegenkomt met gemaakte foto en een app de plant “determineert” en vervolgens dan een naam erbij kalkt. Het lijkt erop dat er weer een andere manier van kijken ontstaat in deze coronatijd.

Zo ook bij mij. In kas en op vensterbank had ik ineens veel meer aandacht voor de bloeiwijzen van mijn euphorbia's en monadeniums.

Sommige van die bloeiwijze vallen nogal op: zoals bv bij de gewone “christusdoorn”, al was het alleen al door de rode kleur maar ook door het aantal. Bij andere moet je wel heel erg goed kijken, zoals bij de E. platyclada. De meeste bezoekers bij mij thuis valt deze plant op en ze suggereren dan dat ie wel dood zal zijn.

En aangezien ik toch weer eens wilde oefenen met mijn camera heb ik maar eens de diverse bloeiwijzen van deze groep op de foto vastgelegd. Niet gemakkelijk, vooral het scherpstellen (zonder statief) viel niet mee.

Het is ook niet overal even goed gelukt. Maar toch: 20 zeer verschillende opnames gemaakt. Verder was het totaal niet mijn bedoeling hier een stukje te schrijven over de bloeiwijze van deze plantengroep. Ook heb ik niet de namen van de planten genoteerd. En zeker is het geheel niet als quiz bedoeld.

Coronatijd is voor mij kijk,-en fotografeertijd.

Riet

BERICHT VAN GERARD HENDRICKX

Gerard schreef het volgende:

Hallo Theo, als het goed gaat krijg je drie foto's.

Foto een: Dit is een bolletje, en ik heb dat bolletje wegens de koude bedekt met een donsdekentje.

Foto twee: dit is *rebutia heliosa*, die ik zelf gezaaid heb, datum onbekend. Ik heb dus wel enkele plantjes om naar te kijken.

Foto drie: deze moet je wel herkennen. Dit is de eerste foto, maar dan zonder dekentje. Jij ziet onmiddellijk dat dit een plant is die ik enkele jaren geleden van jou gekocht heb, samen met nog drie andere plantjes, om zeker te stellen dat ik een mannetje en een vrouwtje zou krijgen. Ik heb er dus vier, met het gewenste resultaat, zoals je ziet.

Het dekentje is niet tegen de koude, maar om zeker te stellen dat de zaden, die weggeschoten worden, wat gemakkelijker in veiligheid gebracht kunnen worden. O ja, de naam: *Euphorbia symmetrica*.

MIJN KALANCHOE BEHARENSIS BLOEIT

Ik denk dat alle leden van onze afdeling deze plant wel kennen. Enkele jaren geleden stonden de tuincentra vol met diverse vormen van deze soort: met opvallend grijs blad, of juist opvallend roestbruin blad, of diep ingesneden bladeren. Ze doen het allemaal prachtig in de moderne interieurs van onze huizen. de laatste tijd zie ik ze minder.

Zelf heb ik er ook diverse vormen van. Al jaren. Omdat de oudere bladeren (bij mij in ieder geval) verdrogen en afvallen en je zo een toefje bladeren aan de top van een

kale stengel over houdt, heb ik regelmatig de toppen gestekt om zo meer mooi bebladerde exemplaren te krijgen. Dat stekken is trouwens heel erg simpel: gewoon afsnijden en de stek rechtop in een verder lege bloempot ergens op een lichte plek, maar niet in de zon neerzetten. Meestal verschijnen er vanzelf na een week of twee wortels onderaan het stengeldeel en dan kan je de stek oppotten in voedzamen aarde.

Ik heb weleens bloeiende exemplaren gezien in botanische tuinen, bv in de Jardim Botanico in Funchal, Madeira. De bloemen zagen er trouwens nogal saai en kleurloos uit.

In mijn eigen verzameling had ik nog nooit bloei waargenomen. Maar dit voorjaar zag ik ineens een bloeistengel in een grijsbladig exemplaar.

Van een afstandje ziet het er inderdaad niet erg spectaculair uit, maar als je een bloempje van dichtbij bekijkt, dan vormt het geheel toch wel een mooi arrangement, zoals de foto's hieronder laten zien.

Theo

